

SZEGEDI

KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL BELVÁROSI PLÉBÁNIA (TEL. 136.)
 FŐSZERKESZTŐ VÁRHELYI JÓZSEF P. PRELÁTUS, PLEBÁNOS.
 MEGJELENIK HAVONTA KÉTSZER.

Vallási fölényt!

Irta: **Vadkerti Béla S. J.**

A nagy megrázkódtatások után, miknek hullámverései még most értek utól évtizedet befutó tempójukkal, sokfelé rebbentek mentő tekintetek és hathatós építőmunkát látunk már is a széleken. Igen, a széleken; de még a feladatok központját nem mindenki veszi észre, vagy legalább is ennek a szemmeltartását tetteik kizárják! Eme központi feladatok elvégzése pedig természetes szükségszerűséggel vonná maga után a szélek kiépülését!

A széleken. Mert építik, renoválják a testet; nagy sport-, országos testedző akciókat indítanak. Dicséretes. A beteg testnek táplálékra van szüksége, hát eléadták. Nincsen étvágya; ráparancsoltak, hogy ennie kell. S az ifjuság jár a leventeegyesületekbe. Mégsem épül . . . Várjunk, hisz ez lassan megy . . . Várunk és mégsem megy. Végre is éreznünk kell (mintahogy a külföldnek is,) hogy az ifjuság hal is, mely versenyt uszik, esetleg madár is, mely Oceánt repül, jó figura is, melynek sokaságával inpozáns felvonulásokat lehet rögtönözni. Továbbá öklel, birkózik, labdát rug, gerelyt vet, versenyt fut, sőt dolgozik is . . . Milyen szép! De csak a széleken. Élettelen magasok ezek, szép hegyek, mik az igazi emberi értékeket szegélyezik csupán!

Zseniális kultuszminiszterünk pedig a lélek kiműveléséhez látott. Rendszerrel és nagy tervszerűséggel. Elemi iskolákat, sokat, égetően szükségeset épített, beruházott és tart fenn. Középiszkola-reformot valósít meg: A modern tanügyi ujitások egész sorozatát vetítette a valóság síkjára működésének e nem sok évében és programja még messzemenő távlatok kilátását nyújtja a jövő számára is. Mozgalmas, termékeny tudományos élet lendül. Könyvpiacunk élénkül, bár igaz, hogy csak a kínálat lett jóval jelentékenyebb. Megállapíthatjuk, hogy robog velünk kulturvonatunk! Elmaradnak mellettünk házak, földek, emberek, munkátlan, B-listás, kopottöltözetű, horpadtmellű emberek. Vannak, akik kalaplevéve integetnek, ha ők le is maradtak, boldogok, hogy látják a mi haladásunkat egy szebb jövő házája felé. Olyanok is azonban, akik kétségbeesve vetik magukat

vonatunk kerekei elé. És mi haladunk tovább, nem a széleken már, hanem befelé! Ez a kultur-fölényretörekvés!

Emezeken is segítenek. Elhelyezik a munkátlanokat, bár itt-ott másokat tesznek miattuk, azokká. Fizetést emelnek verejtékeztető dolgozóknak. Szanatóriumról, munkásbiztosításról, öreg- és rokkantsági ellátásról gondoskodnak. A luxus gögjét megadóztatják. A nemesebb, tisztult érzés káromlóit törvénnyel sujtják. Stb., stb. . . . ezerfelé folyik a pozitív építőmunka. Lázas jóakarattal foltoznak, renoválnak, újjászerveznek, építenek mindenfelé. Így a szociális fölényretörekvés!

Egyben azt is meg kell vallanunk, hogy még mindig jogos az önmagunkkal szemben táplált elégedetlenségünk, ha az érem másik oldalát tekintjük. Még milyen messze vagyunk — ne mondjuk, a célkitűzéstől, jöllehet ez sem alaptalan aggodalom, — hanem a céltől! A mit sem használó részletező kritizálgatást elmellőzve leszögezhetjük, hogy haladunk, de nem a legegyszerűsebb uton és nem a legerősebb szellemiség feszítőerejével! Ma már nem aSzéchenyi—Kossuth féle gazdasági-politikai megerősödés útja között kell választanunk (ezen túl vagyunk), hanem a lélek tendenciáit kell szemügyre venni, Ha a lélek legegységesebb tendenciáját kipányvázuk: eddig és ne tovább! — továbbá, ha a lélek törekvéseit jogosnak csak a tudományos és művészeti élet szellemességéig engedjük, ha szárnyakat adunk bennük a léleknek, de a magasba emelkedni nem engedjük, akkor minden bizonnyal jobb lett volna szárnyakkal nem birnia! S valóban így van. A tudomány, a művészet, egyszóval a profán kultúra csak szárnya a léleknek. Mert, ha ebben az életben rend van, ha gondolataink egymás alá- és fölrendelésében az objectív világ valóságától és nem pedig alanyi önkényüktől függünk, akkor igenis csak szárnya a léleknek a profán kultúra és semmivel sem több. Pedig rend van a nagy világban és ez a világrend az emberi szellemtől hű visszatükrözést követel. Gondolatvilágunk eme rendjét igazságnak nevezzük. Miként a nagy világ véglemzése egyetlen principiumra utal és ez a helyesen értelmezett monizmus, úgy a lélek ezerféle törekvése is különböző formákban, különböző utakon át EGYRE irányul; ez a legfőbb lény személyes valója s nem csupán a Kantnak is tetsző ideája. Benne öszpontosul az ember legmagasabb igényeinek a tárgya. Minden más csak Belőle kölesönzi boldogító, nemesítő és ha csonka Hazánkról van szó: reintegráló erejét! Tökéletesen kiépített világnézetünk csak akkor lesz, ha mindent ezzel az érték-mérővel mérünk le, ha mindennek a helyét ennek a fénye mellett jelöljük ki! Nem tagadjuk le az érzékek élvezetét, csak azt mondjuk, hogy nem irigyeljük az állatok sorsát, mi nem akarunk

ethikai iszapfördőt, ha mindjárt Herrenmoral széphanzásu nevével meszelték is fehérre.

Istenről és még sok mindenről a pusztaság ad bizonyosságot. Szigorú tudományossággal bizonyítjuk Isten, a lélek létét, szellemiségét, következésképpen szabadságát és halhatatlanságát éppenúgy, mintahogy pl. a biológia bizonyítja az élők és élettelenek, majd a növényi és állati élet közötti lényeges különbségeket. Ugyanúgy az erkölcsi világban bizonyítjuk: az ember jogát és kötelességét az Isten szolgálatára, a tekintélytiszteletre, személy- és vagyonbiztonságra s általában mindarra, amire a közhasználat az „erkölcs” tág fogalmát lefoglalta. Az isteni jogok és emberi kötelességek minden kinyilatkoztatás előtt és mellett már magukban is lekiismereti ügyek s mint ilyenek, kötelezők! Amit észokok alapján bizonyítunk, az éppenúgy kötelez, tehát zsidót, potestánst, pogányt, vagy bárkit is, mint a katolikust, ha csak az ezeket illető tudatlansága nem legyőzhetetlen. Eddig a természetes vallás és erkölcs, mely minden embert egyaránt kötelez emberi mivoltánál fogva. Ezt fölényre emelni annyi, mint az emberi méltóság fölényében legyőzni a kisebbségeket!

S itt, ahol a hit kezdődik, kezdődnek a vallási megoszlások, helyesebben az eloszlások az igaz hittől. Mert a hitigazságoknál is megvan a bizonyítás jogosultsága; ha ez nem volna, akkor azt hihetnénk csakugyan, amit akarunk. A természetes vallás továbbépítésének a szegletköve maga Jézus Krisztus; bizonyítjuk Jézus Istenségét, az Egyház krisztusi eredetét s ezután nincs más hátra, mint az igazolt Egyház jogosult parancsainak (hit és erkölcs dolgában) engedelmeskedni.

Kimondották a neonacionalizmus, a nemzet testébe új vért, friss, életképes, aktív erőket ömlesztő jelszavát. „A neonacionalizmus lényege az, — mondotta gr. Klebelsberg — hogy a magyar hazafiságot, az ősrégi patriotizmust öntudatosan kitűzött olyan célok felé vezessük, melyektől a magyar faj megerősödését és hazánk feltámadását várhatjuk.” S (eme célok éppen azok, melyek elsikkasztásával tönk szélére kellett jutnunk: féktelenségig túlzott **fegyelméletlenségre** a tanokban és erkölcsökben. És ki nem látná azt a szoros kapcsolatot a neonacionalizmus és az általa remélhető eredmények (boldog családi élet, népnevelés, új középosztálynak és a mindenirányú tevékeny nemzeti élet kialakítása) között, melyet a vallás-erkölcs eleme alkot. Ha mégis itt is győzne a szeparációs törekvés, semmiképpen sem csodálkozhatunk a hazafiaskodás további érzelmi túltengésén, sirvasvígadásán, semmítévésén! A dolog természetéből is ez következik s a nemzeti és egyetemes történelem is erre tenít. Szent Istvánok nem véletlenül és nem is az olcsóbb népszerűség ked-

véért juttatták a vallást méltó szerephez s tették ezáltal naggyá a nemzetet, boldoggá a népet, nem egyszer válságosabb időben, mint a mai.

Ezért ne féljünk a kimondásától: nemzeti életünk boldogsága vallás-erkölcsi életének a fokától, Egész-Magyarországunk remélt jövője pedig annak a kisebbségekkel szembeni fölényrejutásától függ! Elsősorban a természetes vallást értve itt, de meg nem állva egészen a föléépített hitrendszer és erkölcsi támaszunk kegyelemtanáig. Egységes, harmonizált lélekkultúra fölényét kell sürgetnünk és nem billen majd fel az egyensúly, ész és akarat, egyéni és szociális s végül — legyünk következetesek az utolsó szó kimondásáig: — a földi élet néhány évtizede és örökkévalóság között! Nem középkort álmodunk mi vissza, bár sietve hódolunk gyermekien boldog ártatlan élete előtt, aminthogy a meglett ember még oly sok eltévelygése, csalódása láttára is csak emlékeiben és nem valóságában szeret megpihenni az elhagyott multnak még el nem vesztett boldogságkorán. Vallási renaissance a mi ideálunk, mert tudjuk, hogy csak ez szülhet nagy államférfiakat, kik a nemzet életét boldogságra vezérlik, ez teremt halhatatlan művészeket, tudósokat, érlel életpéldákat, nevel örök nagyságokat: szenteket. Ha ez a szellem neveli a közeljövő generációit, akkor nem kell annyi kötetet teleírni, annyi kongresszust tartani a lelkében és a **lelkén keresztül: testében beteg társadalom bajainak az orvoslására!** Az így táplált nemzet nem fogja amaz áldatlan specializálódásának fanyar gyümölcsseit izlelni, mely emberből nagy tudóst, csak nagy fejet domborít ki, a másíknak meg nagy fejet ad ugyan, de a szükséges tudást megtagadja, a harmadikból, nem tudni miféle torzot farag, hanem egy személyben adja meg a lélekkultúra emberét, kinek tudásán is, szívéen is, kezén is, magatartásán is és egész életén átragyog a lélekkultúra. Akkor megtaláltuk a harcban veretlen nemzetünk leveretésének gyászos okát és így fölösleges a szabadkőműves és szociáldemokratikus bomlasztó hatásoknak egyéni méreteit vitatni. Ezek romboló munkája újabb és változtatott kiadásában mindig megvolt és meglesz; a tulajdonképeni baj csak az volt, hogy rombolásuk egyenlő lett rombolásunkkal akaratszabadságunk megcsufolására!

A vallási fölény értelme tehát kettős. Jelenti elsősorban a helyes célkitűzést, mely, mint a rendező vasmágnes a vasreszeléket, egyetlen principiuma hatóerejével állítja a maga helyére, el nem mázolt, világosan felismerhető erővonalain fegyelmezetten sorakoztatja fel a nemzetiségi, szociális, kulturális és gazdasági érdekű fölényretörékvéseit. Az a nemzet, államférfiu, aki csak itt-ott és homályos bizonytalanságban reflektál az isteni jogokra.

az öntudatlanul is, akaratlanul is gyakorlati Isten-tagadó lesz bárhogy is tiltakozzék ellene.

Jelenti másodszer a megvalósítást, a helyesen kitűzött cél megvalósítását. Ez jelenti az ethikai, erkölcsi fölényt. Másszóval **jelenti az erkölcsi, egyházi és állami törvények betartására a lelkiismeretek felébresztését!** Szorosan következik abból, mert a laikus morál, vallástalan erkölcs gyakorlati ellenmondás.

Vissza Istent jogaiba, embert kötelességeibe! Mert az Istenre irányuló kötelességeink a mi legemberibb jogaink: jog az igazsághoz, becsülethez, a tiszta felfogás és erkölcs szép és boldog életéhez; halálzuhatagok felett vezető egyetlen hid karfái ezek! **Az igazi ébredés a lelkiismeretek ébredése:** az egyéni, szervezeti, társadalmi és állami lelkiismereté! A vallás-erkölcsi Trianon kezébe, tehát — és gondoljuk meg ezt egyszer egészen komolyan! — a vallás-erkölcs egységesítő fölénye szabadithat ki a politikát Trianon polipkarjai közül is.

Minek a vallás?

Mert az erényeket táplálja, a becsületességet előmozdítja és a békét megteremti.

De beszéljünk világosan!

Az, ami valamely népet más nemzetek fölé emel, nemcsak a közgazdaság, a kulturfőlény, hanem az erkölcsi színvonal. Mert az államhatalom csak büntetni tud, de nevelni az embereket erkölcsre, kötelességtudásra, lelkiismeretességre, törvény- és tekintélytiszteltet a törvény isteni szentesítésével megfékezni nem képes.

Ez állításunkat megerősíti az ész és a jó érzés.

A vallás erkölcsnemesítő hatását pótolná talán a lelkiismeret? . . .

Nem. Mert az Istenről hallani nem akaró „intelligens” (?) ember bűnös szervedélyeivel és szokásaival igyekszik elnémitani lelkiismerete szavát. Hasonlót eredményez a tulásbavitt *önszeretet*, a *világi dicsőség* és a *közvélemény hajhászata*, melyek egyébként hivatva lennének formálni, nemesíteni, felemelni és fékentartani az **erkölcsi embert**.

Tisztár, ezek a külső motivumok tehát látszólag jó, de erkölcsileg nem értékes egyéneket termelnek.

És azután? . . .

Tegyük a vallás helyébe az állami büntetés félelmét? Ne! mert az a törvénycikkelyek áthágásának beismeréséből származik, de nem érinti azokat a vétkeket, melyek *titokban* történnek, vagy a törvényhozás keretén kívül esnek és mégis gyakoribbak a törvénybürtette erkölcsi botlásoknál.

Látjuk tehát, hogy az erények csak a vallásos lelkekben vernek gyökeret és ezek nélkül a társadalom jóléte is nagyon bizonytalan. Hivatkozunk a tapasztalásra, oly tényekre, melyek teljes valóságukkal bizonyítják megfigyelésünket!

Hogy a vallás a társadalom legbiztosabb alapja, „napnál világosabb”.

Beszéljen a történet!

A bordeauxi állomásról nagyon „köhögve” indul a gyorsvonat. Ugyanazon fülkében foglal helyet az „elegáns főúr” és a „kérgeskezü munkás”. Néma csend,

mintha különböző zónák szülöttei volnának. A robogó vonat egyik állomást a másik után hagyja el, de most mintha elfáradt volna, megáll „itatni”. A Perronon pap várja vonatját. Az ur-ember a vonatablakból reá mutatva így szól: „Mire való az ott?” A vonat elindulása után válaszol az utazótárs: „Uram, most éppen lakatlan helyen vagyunk, erdőségek közepette s egyedül a kocsiban, a következő állomás pedig nagyon messze van. S ha most eszembe ötlenék, hogy önt megöljem és kiraboljam, mi történék? Kidobnám testét és

mindennek vége lenne.” Az ur kész a válasszal: „De nincs ám nálam semmi, éppenséggel nem csinálna hasznos dolgot.” „Bocsánat, — mondja a munkás, — már Bordeauxból indulásunk előtt 60.000 frankot vett föl I. bankban és azt most magánál tartja. Én szemtanúja voltam a dolognak; de ne féljen semmit, Uram, mert papok neveltek és megtanítottak, hogy Istent csak az szeretheti igazán, aki felebarátját is szereti. Ime, erre való a papok!”

Horváth J. Ferenc,
felsővárosi s. lelkész.

Tanítók lelkigyakorlata.

Uj tanév elején állunk, készülnünk kell a nagy felelősségteljes munkára, de ehhez a munkához Istenben megnyugodott, őt követni akaró, harmónikus lélekre van szükségünk.

Az élet küzdelmeiben, a sok megpróbáltatásokban erős, kitartó keresztény lelketű emberek tudják megállani helyüket és csak az ilyenek tudnak hivatásuk magaslatára emelkedni.

A magyar tanítószág nagy építő munkájához rendezett, egészséges lélekre van szükség s azért a Csanád-egyházmegye jószágos püspöke ez évben sem feledkezett meg arról, hogy a tanítószág lelkét, hitét felvértezzék azon örök igazságokkal, melyeknek mindnyájunk szívében élnie kell, ha mint tanítók, a tanítók nagy Mesterét, az édes Üdvözt követni akarjuk.

A lelkigyakorlatokat a kir. kat. tanítóképzőintézetben tartat-
tak meg, még pedig a sok jelent-
kező miatt (hála Istennek) két

turnusban: augusztus 6—10-ig és 13—17-ig.

A lelkigyakorlatokat P. Elsasser Gyula vezette, ki mély tudásával, gyönyörű, élvezetes előadásával annyira megragadta, lebilincselte lelkünket, hogy 5 napon át egy szívvel és egy akarat-
tal jelentünk meg lelkiatyánk előadásain.

Örök igazságok hangzottak el ajkáról. Az emberi életet, annak magasztos feladatát és célját tárta elénk. Nem feledkezett meg arról sem, hogy felhívja figyelmünket a nemzet legdrágább kincsére, a magyar gyermekre, illetve annak keresztény hitben való nevelésére. Gyönyörűséges volt hallgatni előadásait, ha azt megtartjuk, követjük, akkor többé nem kell csüggednünk.

Hálás köszönetünket fejezzük ki egyházmegyénk fennkölt gondolkozású püspökének és mindazoknak, akik ezen lelkigyakorlatok rendezése és azokon való közreműködésük által lelki meg-

ujhódásunkat lehetővé tették.

A lelki gyakorlatok alkalmával Kiss István hittanár tartott értekezést „A vallásos nevelés”-ről. Ismertette, hogy mennyire fontos a gyermeki lélek nevelésénél a pap és a tanító egymástmegértő munkája. Fontos ez a társadalom előtt is, — mert e két tényező végzi a gyermeki lélek nevelését.

Vadász Zoltán gyakorlóiskolai tanító „A népiskolai erkölcsi nevelésről” tartott előadást, amit kartársai szeretettel hallgattak meg.

Faragó Ede az Országos Cserkészsövetség vezető főtisztje is meglátogatta a lelki gyakorlatokra összegyűlt tanítókat, mert itt egyszerre alkalma volt több ma-

gyar népnevelő előtt utmutatást adni arra nézve, hogy miként közeledjünk és miként foglalkozunk a finom, tiszta gyermeki lélekkel és hogyan készítsük elő a cserkész munkához az apró emberpalántákat, mert a magyar fiú a föld fia: az ezeréves magyar rög kis embere, a keresztény gondolkozású cserkészek és leventék szerezhetik meg nekünk elvesztett hazánkat; tehát felhívta figyelmünket a fáradtságot nem ismerő munkára és szives támogatást kért a közös nemzetnevelő, hazátujraépítő nagy munkához: a boldog, keresztény Nagymagyarország feltámadásához!

Bérczy Dezső
áll. tanító.

A lelki gyakorlatokon a következők vettek részt:

Alsőközpont: 1. Bajszár Ferenc.
Alsőközpont: 2. Brunner Ödön,
Apátfalva: 3. Benkőczy Sándor.
Apátfalva: 4. Marycz Endre.
Csengele: 5. Kertész János.
Csengele: 6. Orosz Ferenc.
Elek: 7. Zsák Antal.
Földeák: 8. Meszlényi Antal.
Kiszombor: 9. Jakab János.
Kunágota: 10. Dáczér Károly.
Kunágota: 11. Krébesz Gyula.
Lőkősháza-pusztá: 12. Eleméry Antal.
Magyarbánhegyes: 13. Kutfej György.
Magyarcsanád: 14. Papp Ágoston.
Makó: 15. Biró Albert.
Makó: 16. Sági István.
Makó: 17. Tarnovszky Ferenc.
Megyesegyháza: 18. Karlik Jenő.
Püspöktele: 19. Inczédy Ágoston.
Sándorfalva: 20. Barcsay István.
Sándorfalva: 21. Eördögh Ferenc.
Szatymaz: 22. Zsák József.
Szatymaz: 23. Katona György.

Szeged: 24. Bózsó Antal.
Szeged: 25. Czérna Ferenc.
Szeged: 26. Hertelendy Jenő.
Szeged: 27. Lakatos Pál.
Szőreg: 28. Szegfű Lajos.
Térvár: 29. Schwartz Nándor.
Ujszeged: 30. Hajabács Ernő.
Szeged: 31. Schneider Ferenc.
Apátfalva: 1. Salamon László.
Battonya: 2. Árvay Béla.
Battonya: 3. Misurda János.
Battonya: 4. Pavleti Balázs.
Csanádapáca: 5. vitéz Józsa Elek.
Csanádpalota: 6. Marycz Elemér.
Csanádpalota: 7. Mácsay Ferenc.
Csanytelek: 8. Antal Zoltán.
Csanytelek: 9. Szakál Mátyás.
Csorvás: 10. Gulyás Mihály.
Derekegyháza: 11. Vajdovics László.
Derekegyháza: 11. Vajdovics György.
Deszk: 12. Dombi László.
Dombegyháza: 13. Kecskeméti Károly.
Dombegyháza: 14. Selmeczy János.

- Földeák: 15. Dehény Kálmán.
 Földeák: 16. Kilár Károly.
 Hmvsárhely: 17. Csernay Mátyás.
 Kistelek: 18. Blozsán Kálmán.
 Kistelek: 19. Vörös Mihály.
 Kiszombor: 20. Schwartz Rezső.
 Magyarcsanak: 21. Zalay Ernő.
 Makó: 22. Ferenczy Alajos.
 Makó: 23. Hoffmann Richárd.
 Makó: 24. Kovács Béla.
 Makó: 25. Molnár István.
 Makó: 26. Paulik Imre.
 Megyese gyháza: 27. Barabás István.
 Megyese gyháza: 28. Stefler Dezső.
 Mezöhegyes: 29. Bérczy Dezső.
 Nagykararás: 30. Banner Aurél.
 Nagykararás: 31. Endorffer József.
 Nagykararás: 32. Perik Béla.
 Nagykararás: 33. Rezik Albert.
 Nagykararás: 34. Tichy Ferenc.
 Óföleák: 35. Gondos János.
 Óföleák: 36. Sárpátky János.
 Pitvaros: 37. Bérczy Kálmán.
 Szeged: 38. Csomák Elemér egyh. k.
 Szőreg: 39. Mihalik István.
 Végyeháza: 40. Salamon Károly.

Szeged sz. kir. város polgármestere.

3916/1928. eln. sz.

Szeged sz. kir. város közönségének kegyurasága alá tartozó és megüresedett Szeged-alsóközponti róm. kat. kántori állásra pályázatot hirdetek.

Ezen állással a XI. fizetési osztálynak megfelelő illetmények élvezete jár, a szolgálatban eltöltött 6 évi idő után a X. fizetési osztálynak megfelelő javadalmazással, természetbeni lakás, mindezekon kívül az állást elnyerőt a 20.000 lélek utáni stólailetmények is megilletik. Az alsóközponti római katolikus plébánia mostani területének esetleges megosztása esetén a beválasztott kántor semminemű kártérítést nem igényelhet.

Felhivom azokat, akik ezen állásra pályázni óhajtanak, hogy képesített-ségüket s eddigi alkalmaztatásukat, valamint magyar állampolgárságukat és egészségi állapotukat igazoló okmányokkal felszerelt, sajátkezüleg irt kérelmüket 1928. szeptember hó 5-én, szerdán délelőtt 12 óráig Szeged sz. kir. város polgármesteri hivatalához adják be. A határidő eltelte után beérkező, vagy hiányosan felszerelt kérvényeket figyelembe nem vesszük.

Tanítói oklevéllel és magasabb zenei képzettséggel bíró pályázók előnyben részesíttetnek.

A pályázók az éneklés és orgonakezelésben való jártasságukat illetőleg kirendelt bizottság ítéletének tartoznak magukat alávetni. Ezen próba megtartásának helyéről és idejéről a pályázókat értesíteni fogom.

Az állást Szeged sz. kir. város kegyuri bizottsága tölti be választás útján, élethossziglan. A megválasztott kántor tartozik Szeged-alsóközponton egyházi énekkart szervezni és vezetni; ezenkívül tartozik magát alávetni a Nagyméltóságú Püspöki Kar által 1925. évi október hó 14-én kiadott s a vallás- és közoktatásügyi m. kir. Miniszter Ur által 98.202/926. sz. a. jóváhagyott rendszabályoknak.

Szeged, 1928. évi augusztus 17-én.

Dr. Somogyi Szilveszter
polgármester.

HONNAP-TÁR

Szeptember.

1. Szombat, sz. Egyed ap. 2. Vasárnap, sz. István kir. 3. Hétfő, sz. Manszvét pk. 4. Kedd, Vit. sz. Rozália. 5. Szerda, Juszt. sz. Lőrinc. 6. Csütörtök, sz. Zakariás pl. 7. Péntek, b. Kassai vértanuk. † 8. Szombat, Kis B. Asszony.	9. Vasárnap, Klaver sz. Péter. 10. Hétfő, Tolent. sz. Miklós. 11. Kedd, sz. Jácint vt. 12. Szerda, Mária neve 13. Csütörtök, sz. Notburga sz. 14. Péntek, szt. kereszt felmagaszt. † 15. Szombat, Hétfájd. sz. Szüz.

A vastagabb betű misehallgatásra, a † bójtre figyelmeztet.

Alsóváros. 2-án egész nap Szentség imádás. *Rusz Béla* Bécsben végzett theologus 9 óraker mutatja be első szentmise áldozatát. — 8-án a Bold. Szüz születésének ünnepe. Bucusi körmenettel, a szokásos ünnepi renddel. Az egyes plébániákról a hivek a reggeli szentmise után körmenetben vonulnak le.

Belváros. 8-án reggel fél 7 óraker, valamint 12-én reggel 7 óraker a Mária Társulat Boldogságos Szüz Mária tiszteletére énekes szentmisét mondat.

Felsőváros. 9-én reggel 9 óraker orgona és harangszentelés lesz ünnepélyes szentmise keretében. A szertartást dr. Glattfelder Gyula megyéspüspök ur

Öméltósága fogja végezni. Délután nagy népünnepély lesz az uj orgona és harang megérkezésének öröme. Előző nap, 8-án, délután 4 óraker harangbeszállítás és ünnepélyes fogadtatás a Szent György-téren.

Rókus. 1-ére megérkezik az Aigner-tepeli hivek adományából készített harang, melyet előreláthatólag csak 16-án fognak felszentelni. Addig is a rókusi-templom előcsarnokában lesz felállítva. Követésre méltó az Aigner-tepeli hivek buzgó fáradozása.

Ujszeged. 8-án, Bold. Szüz születésük ünnepe a szokásos ünnepi rend keretében lesz megtartva.

I M A.

*A templomban én imádkoztam,
Kérni, oh sokat, szándékoztam,
De lelke nem tudott kérni . . .
Hisz kérni akart az én agyam,
Mégis csak hála lett a szavam,
Mert oly szép, oly gyönyör élni!*

*Lelkem tele van boldogsággal,
Mint a nyár dallal ragyogással,
Alleluja! Alleluja!
Örökké kérni, oh nem szabad!
Hálát is zengj a te Uradnak!
Alleluja! Alleluja!*

MILKÓ ENDRÉNÉ

Énekek rendje:

Szept. 8. Isten legszebb temploma.
Ez nagy Szentség valóban.
Égi szüz virág.

Szept. 9. Bemegyek szent templomodba.
Üdvözlégy Oltári Szentség.
Boldogasszony Anyánk.

A katolikus istentisztelet a legméltóságosabb Oltáriszentség imádása körül csoportosul. A világegyház ezidőszerint való legnagyobb demonstrációi az eukarisztikus kongresszusok, amilyen a szeptember elején lefolyó sidney-i kongresszus is. Minthogy az egész katolikus világ megmozdul a Legszentebb imádására, a kongresszus tartama alatt de főleg szeptember 9-én, amikor a tengeren tartandó nagyszerű eukarisztikus körmenet lesz, nem időszerűtlen, ha néhány szertartási előírást felemlítünk a legszentebb Oltáriszentség imádására vonatkozólag k. olvasóink előtt.

Minthogy a legméltóságosabb Oltáriszentség készítése: a szent miseáldozat a keresztény istentisztelet középpontja, senki sem fog csodálkozni, ha a szentmise szertartásait a legapróbb részletekig kötelező módon írja elő az Anyaszentegyház. Az u. n. rubrikák, vagyis a misekönyv szertartási előírásai a római szertartást követő papságot lelkiismeretben kötelezik. Minden szó, mozdulat, amit csak mond, vagy tesz a pap a szent misében, előírások alapján történik. Ezeket egy pap sem hanyagolhatja el, hanem hozzájuk alkalmazkodni köteles.

Az oltár diszéről már többször volt szó e rovatban. E disz szintén a szent mise főnségét akarja a hívek előtt értékeltetni, másrészt az érzéketlen világ hódolatát fejezi ki mindennek Ura: a Szentségben rejtőző Isten előtt.

A szentségház: tabernákulum (Isten sátra), az Ur Jézus földi trónusa. A szertartáskönyv előírja, hogy aranylemezekkel borítsák belülről, vagy leg-

alább is fehér selyemmel legyen kibérelve. A szentségház ajtaját pedig fehér, vagy az aznapra előirt színű függöny borítsa. Ez a felhőoszlopra emlékeztet, amelybe burkolódzott Isten az ószövetségi frigszekerény fölött; itt is jelen van az Ur titokzatos valóságában elrejtőzve az emberek szeme elől.

Az Oltáriszentséget kétféle alakban őrzik a szentségházban: az áldoztató kehelyben (ciborium), a hívek áldozásához szükséges kis szent ostyákat tartják; a szentségmutatóban pedig az ünnepélyes kitételhez tartanak egy nagy szent ostyát. Az áldoztató kehely anyaga lehetőleg nemes fém, belülről dúsan aranyozva és fehér köpeny borítsa. A szentségmutatóban a szent ostyát tartó kis félhold alakú edénynek (lunula: „holdacska”) arany, vagy legalább is ezüstnek kell lennie.

A szentségmutatóban imádásra kitenni a legszentebbet Urnap nyolcadát kivéve, csakis püspöki engedéllyel szabad. Ilyenkor az oltárt öltöztessük a legszebb pompába, fehér virágok, tiszta, fehér oltárterítő, nehéz antependium (előfüggöny) ékesítsék a kitételi oltárt. Távolítsuk el az oltár lépcsőiről az oda máskor sem illő kopott szőnyeget és a legdiszesesbebbel fedjük be azokat. Legalább tizenkét égő gyertya közé helyezzük a Szentséget, villanyfényt azonban ne alkalmazzunk az oltáron, mert az előírások tiltják. Legszebb fény, — erről is volt már e helyen máskor szó, — a lélek nyugtalan, Istenkeresi vágyát kifejező lobogó viaszgyertyák fénye a Szentség mellett.

A szentségkitételi oltárról el kell távolítani a feszületet — legfeljebb a szent mise alatt maradhat ott — mert nincs szükség ott az Ur Jézus képmására, ahol Ő van jelen a maga isteni — bár elrejtett, — fölségében. Ugyancsak távolítsuk el — ez különben máskor is előírás, — a szent mise után a könyvtartót, párnát és kánontáblákat is. Előírás az is, sajnos, Szegeden nem ügyelnek reá, hogy a kitételi oltár képét diszes fehér függönnyel, amely legfeljebb az Oltáriszentségre vonatkozó jelképeket ábrázolhat, fődjük el s ha az oltáron máskor szentek ereklyéi szoktak tiszteletre kitéve lenni, azokat is borítsuk be, hogy semmi se terelje el a hívek figyelmét a Szentség iránti köteles hódolattól. Ez az oka annak is, hogy tulajdonképpen csak az a szent mise van ez oltárnál megengedve, amelyen a Legszentebbet imádásra kiteszik és még egy ünnepélyes nagymise, a többi szent misét más oltáron kell bemutatni s e szent misék alatt nem szabad csempélni, hogy az ünnepélyes csendben mindenki zavartalanul végezhesse szent-

ségimádását. (Ezzel ellentétben áll némely szegedi templom jámbor társulatainak eléggé el nem ítéhető, kántor és orgonakiséret nélkül való énekelgetése a szentségimádási napokon. Ez minden, csak nem áhitatgerjesztő!)

A nem ünnepélyes szentségkitételkor (közönséges litániák végén adandó áldáskor) hat gyertya ég az oltáron. Ilyenkor a pap kinyitja a tabernákulum ajtaját úgy, hogy az áldozatókehely látható legyen s az előirt ének- és könyörgések után ezzel ad áldást, miután a szentségköpeny két végével lefödte azt. Ilyen szentségkitételhez nincs szükség püspöki engedélyre, bármely istentisztelet alkalmával végezhető.

Ha a pap a Legszentebbel ad áldást, semmit sem szól. Ilyenkor ugyanis maga az Ur áldja meg népét.

A szentséges körmeneteken vigyázunk kell, hogy a legnagyobb belső áhitatot és leggondosabb külső fegyelmet őrizzük meg. Rendezett sereg legyen a Krisztus Király ünnepelő serege! A körmeneti előírásokról más alkalommal.

A Tudósító Kölcsönkönyvtárából.

Arany János: Levelezése író barátaival.
 Bársony: Erdőn, mezőn.
 Bitó Márk: Élet hulláma.
 Berger: Münchhausens Abendteuer.
 Barna: Juvenális satirái.
 Böttger: Ossian.
 Bourget: A tanítvány.
 Conan Doyle: Egy család réme.
 Crocker: A szép Neville kisasszony.
 Courths-Mahler: A Gloucewower dráma.
 Csányi: Görög irodalom.
 Domonkos: Atyánkfiak.
 Dalen: Angol nyelvtan.
 Dosztojevszkij: Fehér éjszakák.
 Eötvös: Tünetmérek.
 Erdélyi: Ókori irodalom.
 Szent Ferenc nyomdokain.

Finn: Tomm Playfair.
 Gárdonyi: Pöhölyék.
 Glyn Elinor: Halcyone.
 Gyulay: Háborus antológia.
 Gauss: A burok földjén.
 Garády: Mezei séták.
 Herczeg: Napváros.
 Heine: Buch der Lieder.
 Jakab: Házi állataink egészségének gondozása.
 Jókai: Kárpáthy Zoltán.
 Juhász Gyula: Ez az én vérem.
 Mikszáth: A gavallérok.
 Verne: A rejtelmes sziget.
 Magyar Kultura évfolyamai.
 Katolikus Nevelés évfolyamai.

Személyi változások Csanádegyházmegye papsága körében. Glattfelder Gyula dr. csanádi püspök papsága körében a következő áthelyezéseket rendelte el. Kiss István középiskolai hittanárt a Tanítónő-képző Intézethez, Pártos Józsefet a Tanító-képző Intézethez s az azokkal kapcsolatos gyakorló iskolákhoz rendes hittanárokkul kinevezte. Kiss István helyére az állami Felsőkereskedelmi fiu-iskolához Szalma Józsefet rendelte. A III. ker. polg. fiuiskolához hitoktatónak Kránitz Imre eddigi földéaki segédlelkészt nevezte ki. Földéakon segédlelkész lett Horváth Gyula ujmisés. Elhelyezte Elekre II. káplánnak Borsoviczky Lajost Mezőkovácsházáról, ahol utóda Balog Jenő, eddigi apátfalvai segédlelkész. Apátfalvára Szita József ujmisés került. Galyas Jánost Kevermesről Kistelekre küldte II. káplánnak, helyére Káló István ujmisést küldte.

Csanádi papok lelkiyakorlata Ujszegeden. P. Elsasser Gyula S. J. vezetésével f. hó 21-től 27-ig tartotta a csanádegyházmegyei papság részére a szokásos évi lelkiyakorlatokat. A lelkiyakorlatokon mind a szegedi, mind a vidéki papság nagy számban vett részt.

Papszentelés Szegeden. Glattfelder Gyula dr. csanádi püspök f. hó 26-án szentelte pappá Ruzs Béla és Káló István, a bécsi Pazmaneumban végzett theologusokat.

Missió Alsótanyán. A Jézus-társasági Atyák a Szeged-alsóközponti plébánia templomban 1928. évi szeptember hó 2-től szeptember hó 10-ig bezárólag szent missziót tartanak a következő sorrendben:

Szeptember 2-án vasárnap: fél 10 óra kor a missziós atyák fogadása a Templom-téren, ünnepélyes bevonulás a templomba, szentbeszéd, szentmise.

Szeptember 3-án, hétfőn: 9 órakor szentbeszéd, szentmise, délután 4 órakor szentbeszéd, litánia.

Szeptember 4-én, kedden: 9 órakor szentmise, szentbeszéd, legények (levették) oktatása és gyóntatása, délután 4 órakor szentbeszéd, litánia.

Szeptember 5-én, szerdán: 9 órakor szentmise, legények (levették) áldozása, szentbeszéd, felserdült leányok oktatása és gyóntatása, délután 4 órakor szentbeszéd, litánia.

Szeptember 6-án, csütörtökön: 9 órakor szent mise, leányok áldozása, szentbeszéd; délután 4 órakor szentbeszéd, litánia, körmenet az Oltáriszentséggel.

Szeptember 7-én, pénteken, 1-ső péntek: 9 órakor szentmise, szülők oktatása szentmise, délután 4 órakor szentbeszéd, litánia.

Szeptember 8-án, szombaton, Kisasszony ünnepén: 9 órakor ünnepélyes szentmise, szentbeszéd, délután 4 órakor szentbeszéd, litánia, körmenet

Szeptember 9-én, vasárnap: 9 órakor szentbeszéd, szentmise, délután 4 órakor szentbeszéd, litánia, kálvária s keresztut megáldása (statiók).

Szeptember 10-én, hétfőn: 9 órakor ünnepélyes gyászmise halottainkért.

Felnőttek gyóntatása szeptember 4-től délelőtt és délután.

P. Csávossy Elemér jézustársasági atyát rendi előjárói Kalocsára helyezték. Nem mulasztjuk el ez alkalommal megköszönni azt a jóindulatot és készséget, amelyet irányunkban tanusított és aminek oka az az általános sajnálkozás, mely távozásával mindnyájunkat eltöltött. A jó Isten áldását kérjük további munkásságára.

Szegedi Hirlap címen új hétfői politikai lap indult kifejezetten katolikus, nemzeti programmal. Már az első száma megmutatta, hogy képes lesz megvalósítani mindazon reményeket, amelyeket hozzá fűzünk. Szerkesztője Puszkás Jenő, akinek eddigi újságírói multja és képességei a legbiztosabb garanciái annak, hogy a Szegedi Hirlapot nemcsak szeretettel, de büszkén is magunkénak vallhatjuk. Felhívjuk olvasóinkat, hogy a lapot valamenynyien rendeljék meg, hogy a most hetenként csak egyszer megjelenő lap minél hamarabb mindennapi kedves újságunk legyen. Szerkesztőség címe: Tisza Lajos-körút 71. I. Telefon: 19-12.

Új szekta alakul Csehországban. Csehországot tartják a tévtanok hazájának s nem egészen illetéktelenül. A cseh szeret önálló utakon járni, nem szívesen alkalmazkodni s más véleményét elfogadni. Nemrégiben történt, egy kis cseh városkában, hogy a lelkész ellentétbe került hiveivel. Haragjában azonnal elhatározta, hogy faképnél hagyja őket s hogy új közösséget alapít, „új-katolikus” egyház néven. Ez az új katolikus vallás hasonlít a katolicizmushoz, sőt bizonyos feltételek mellett még a pápa fennhatóságát is haj-

landó elfogadni. Pappai házasodhatnak, fülgyónás nincs, liturgiája majdnem teljesen azonos a katolikus liturgiával, éppen csak a latin nyelvet veti el.

Szent István napján a sokgyerekes anyákat megajándékozták, melyben azonban az Aigner-telepi 21 gyermekes anya felterjesztés hiányában nem részesült. Magda István villamoskalauz és neje Hódi Etel, kiknek 21 gyermekük volt, 13 élő gyermekkel vannak megáldva s most kereszteltek nekik 2 iker gyermeket, megérdemlik, hogy a mostani divatos egyke világban feljegyezzék nevüket.

Revidiálják a karmelitarend szabályait. P. Magenis, a sarutlan karmelitarend generálisa, Rómába utazott, hogy ott a rend szabályait érintő kérdések felett tanácskozzanak. Ugyanez alkalommal bemutatták a Szentatyának a San Mariné ai Monti karmelita-templom szomszédságában építendő kollégium terveit. Az új kollégium a Szentatya nevét fogja viselni és a jövő évben, a pápa aranymiséje alkalmával fogják átadni rendeltetésének.

— **Nyárilakást a pápának.** Az El Debate szerint egy gazdag amerikai ember azzal az ajánlattal fordult a Vatikánhoz, hogy saját költségén nyári lakást építtet a Szentatya részére a Vatikán kertjében. A pápa azonban nem fogadta el a nagylelkű ajándékot, de arra kérte az ajánlattevő milliárdost, hogy a nyárilakás építésére szánt összeget inkább a missziók támogatására fordítsa.

— **A kapucinusrend 400 éves jubileumához.** Bécsben az elmúlt hónap folyamán ünnepségek keretében ülték meg a kapucinus-rend alapításának 400-ik évfordulóját. A kapucinu-

sok 1600-ban telepedtek meg Bécsben, ahol Anna császárné a Neuer Markon templomot és kolostort építtetett számukra. Hires sirboltjukat, mely a Habsburg-család temetkezőhelye, I. József császár építtette 1720-ban. A Habsburg-háznak 138 tagja pihen jelenleg a sirboltban.

— **Az olasz katolikus ifjúság nagypénteki fogadalma.** Az olasz katolikus ifjúsági szervezet tagjai husvét előtt közös megbeszélés alapján elhatározták, hogy a jövőben minden nagypénteken a szenvedő Üdvözítő iránt való szeretetből lemondanak a dohányzás élvezetéről.

A becsület is jó üzlet. Tudvalevőleg az egyik nagy liberális angol napilap, a Daily Express, végre rászánta magát, hogy a mexikói egyházüldözésről közvetlen értesülések szerint az igazságnak megfelelő tudósításokat közöljön. Hogy ezzel a maga szempontjából sem járt rosszul, mutatja az a körülmény, hogy azokból a számokból, amelyekben a mexikói egyházüldözésről leleplező cikket irt, az eladott példányok száma 66.500-zal szökkent fel a rendesen felül. A rendes előfizetők száma is ettől a hónaptól kezdve 51.000-rel emelkedett. Ugy látszik tehát, mégis jó üzlet néha a becsület és az — igazmondás.

Feltűnést keltő áttérés Angliában. A wembley-i Szent Ágoston-templom anglikán lelkésze, R. E. Owen, aki az anglikán egyházi életnek egyik vezetője volt, nemrég áttért a katolikus hitre. Owen 32 éven keresztül prorektora volt a híres Harrow főiskolának, amely már eddig is olyan sok konvertitát adott az Egyháznak. Innen került ki Manning bíboros, Sir Henry Bellingham és a nálunk is közismert Martindale jezsuita atya is.

Világi apostolok szövetsége Amerikában. Az Amerikai Egyesült Államokban hét évvel ezelőtt alakult meg a világi apostolok szövetsége, mely ezen rövid idő alatt is gyönyörű eredményeket ért el. Vezetőit Washingtonban külön-célra rendezett tanfolyamokon képezik ki, ahol a hallgatók úgy szociális, mint vallási kérdésekben praktikus irányítást kapnak. A szövetség egyik főcélja, hogy a lanyha katolikusokkal vallásuk szépségeit megismertesse és őket bensőséges lelki életre vezessek.

Laikusok a missziók szolgálatában. Kölnben ujabban nagyon életrevaló programmal missziós szövetség alakult, amely a misszióorvosi intézmény mintáján laikusokat akar missziós munkába állítani, akik családjaikkal telepednének le a missziós-állomások kötelekében s munkájukkal mint orvosok, kézművesek, tanítók tehermentesítének a hithirdetőket. A missziós állomások így önálló telepítvényekké fejlődnének, amelyek gazdaságilag is függetleníthetnek magukat az otthoni támogatástól.

Katolikus székesegyházat építenek Belgrádban. Belgrád katolikusai elhatározták, hogy a főváros területén diszes székesegyházat építenek. A templomépítő bizottságban a város legtekintélyesebb körei képviselve vannak. A sajtó egy része azonban elkeseredett fanatizmussal küzd a katolikusok ezen új akciója ellen, mert megengedhetetlennek tartja, hogy az ortodox főváros képét katolikus középület uralja.

Követendő példa. Reizenbükler Piroska és Szittkai Erzsébet, a Szilvási sugáruti elemi iskola két kiváló növendéke magukkészítette egy-egy szép oltárterítőt ajánlottak fel a felsővárosi plébánia részére.

— **Hogyan támogatja Mussolini a sokgyermekes családokat.** Rómában elfogadta a mirisztertanács Mussolini azon javaslatát, amely a sokgyermekes családoknak teljes adómentességet biztosít. A kedvezményre mind azon családoknak igényük van, amelyek legalább hét olasz születésű fiúgyermeket adtak hazájuknak.

— **Népünnepély Szatymazon.** Szent István király ünnepén, bucsu napján fényesen sikerült népünnepélyt rendeztek Virág Vincze plébános vezetésével a plébánia javára. A fáradhatatlan rendezőség gondos előkészülettel

változatos szórakozást és sok kellemes élvezetet nyújtott a népünnepélyen résztvevőknek. A rendezésben közreműködtek: özv. Báló Jánosné, dr. Nagy Gyuláné, Simsai Istvánné, Báló Pípi, Ördögh Dalma, Tóth Bözsi, Lantos Bözsi, Bálint Bözsi, Farkas Ica, Liszka Sári, a Pomázi Nővérek, Zsák József, dr. Fráter Zoltán, Kamenszky Béla, Ördögh Imre, Bálint Gyula, Simsai István, Kovács Ede, ifj. Bálint Gyula, Ördögh Ferenc és Zsák Frigyes. Köszönet nekik és mindazoknak, akik ajándékokkal és adományokkal voltak segítségére a szépen sikerült ünnepélynek.

Szeged sz. kir. város polgármestere.

6815/928. eln. sz.

Szeged sz. kir. város közönségének kegyurasága alá tartozó és elhalálozás folytán megüresedett Szeged-felsővárosi római katolikus kántori állásra pályázatot hirdetek.

Ezen állással a XI. fizetési osztálynak megfelelő illetmények élvezete jár, a szolgálatban eltöltött 6. évi idő után a X. fizetési osztálynak megfelelő javadalmazással, mindezekon kívül az állást elnyerőt a 20.000 lélek utáni stóla-illetmények is megilletik.

Felhivom azokat, akik ezen állásra pályázni óhajtanak, hogy képesített-ségüket s eddigi alkalmaztatásukat, valamint magyar állampolgárságukat és egészségi állapotukat igazoló okmányokkal felszerelt, sajátkezüleg irt kérelmüket 1928. szeptember hó 5-én, szerdán délelőtt 12 óráig Szeged sz. kir. város polgármesteri hivatalához adják be. A határidő eltelte után beérkező, vagy hiányosan felszerelt kérvényeket figyelembe nem vesszük.

Tanítói oklevéllel és magasabb zenei képzettséggel bíró pályázók előnyben részesíttetnek.

A pályázók az éneklés és orgonakezelésben való jártasságukat illetőleg kirendelt bizottság ítéletének tartoznak magukat alávetni. Ezen próba megtartásának helyéről és idejéről a pályázókat értesíteni fogom.

Az állást Szeged sz. kir. város kegyuri bizottsága tölti be választás útján, élethossziglan. A megválasztott kántor tartozik Felsővároson egyházi énekkart szervezni és vezetni; ezenkívül tartozik magát alávetni a Nagyméltóságú Püspöki Kar által 1925. évi október hó 14-én kiadott s a vallás- és közoktatásügyi m. kir. Miniszter Ur által 98.202/926. sz. a. jóváhagyott rendszabályoknak.

Szeged, 1928. évi augusztus 17-én.

Dr. Somogyi Szilveszter
polgármester.

KÖNYVISMERTETÉS.

A házasság etikája.

150 oldal. Bolti ár 4 pengő. — **Kecskés Pál dr.**

Korunk egyik legégetőbb társadalmi kérdését, a sokak szerint válságba jutott házasság problémáját arról az oldalról világítja meg ez a könyv, melyet a különböző reformtörekvések nagy általánosságban figyelmen kívül hagynak: bemutatja a házasságot, mint az ember erkölcsi életének igényét. A kérdés irodalmának alapos ismeretével nyúl a szerző tárgyához, az etnográfiai kutatások és a történelem tanulságainak nyomán, az ész és szív argumentumaival igazolja a keresztény házassági ideál örökérvényű jogosultságát. Ebből a megállapításból vezeti le azután azokat a gyakorlati életelveket, melyeket az egyén és a köz követni tartoznak a társadalmi organizmus alapsejtjeinek, a családok boldogulásának az érdekében.

Szerkesztői üzenetek.

T. E., Makó. A kéziratot köszönöm, most csak helyszüke miatt nem közöltem. Prózát még szívesebben vennék. Üdvözlét.

Figyelmes olvasó, Szeged. Az Egyházi Híradó, a reformátusok helyi lapja, egy idő óta valóban feltűnően sokat foglalkozik katolikus ügyekkel. Ezt, bár furcsa, nem vehetjük rossz néven. Annál inkább bántó az a modor, mellyel ügyeinket kezeli. Azt a sértő kitétel, melyet legutóbbi számában egy spanyolországi katolikus pap ajkára ad és a melyről bizonyosak vagyunk, hogy ők maguk sem hiszik el, ez esetben még szónélkül hagyjuk. Megnyugtatom azonban, hogy a türelem nálunk sem lehet végtelen és ha a bennünket kötelező magasabb szempontok nem is engedik meg, hogy hasonló eszközöket használjunk ellenük, meg fogjuk találni a módját, hogy őket is jobb belátásra bírjuk.

Téglagyáros, Szeged. Ön nem hagyhatja megjegyzés nélkül azon tényt, hogy a jezsuiták házának megépítésével megbizott építész a szükséges téglá-

anyag beszerzésénél feltűnően mellőzte a keresztény cégeket és ezért Ön a jezsuita atyákat okolja. Ami az utóbbi illeti, egész biztosan helytelenül cselekszik, mert nem valószínű, hogy a Renyersanyagok beszerzésére nézve kikötéssel élt volna. Ami pedig az illető építész személyét illeti, akiről tudjuk, hogy hirdetési ügyekben is mily kényes izlésű, minden valószínűség szerint élő cáfolata az Ön feltevésének. Az idő rövidsége nem engedte, hogy a dolognak utána járjunk, de ezt nem fogjuk elmulasztani a saját megnyugtatósunkra sem.

Kongreganista. Ujszeged. Szt. Gellért püspök családi neve Sagregó volt.

Felelős szerkesztő:

vitéz Máriaiföldy Márton dr.

A lapot szerkeszti:

Balogh István.

Felelős kiadó: Szeged-belvárosi plébánia és a Katolikus Családok Szövetsége.